< הבלוג של shahf11

24 ביוני 2009, 11:33

החיים זה לא הכל...

המשמעות שלהם חשובה יותר.

תעלת בלאומיך אצלי בבית.

פורסם ב19 במאי 2009, 20:14 בכללי

לגור בכפר, הייתה משאת נפש."אתם לא מבינים" אמרתי בהתנשאות של מי שגילתה את האור. "אני חיה בשלווה ובשקט". חברי ומוקירי אשר פקדו את ביתי הכפרי, הסכימו להנות מן השקט,הטבע והנוף לכמה שעות. ואז בהנף רגל עצבנית מתחת לשולחן המרפסת. או קפיצת עין תזזיתית המבשרת רעות. מיהרו בסופו של יום לארוז עצמם למכונית העירונית הנקיה שלהם. ולהפליג אל השכונות ספוגות הרעש,זיהום האויר והלחות בטבורה של עיר.

הם נדו לי בליבם, ואני להם בליבי. וכך חיינו באי הסכמה מלאת שלמות במשך שנים.

עד שארע המקרה. המקרה ששינה את חיי ללא הכר. (ולא, ממש לא מדובר פה ב"שפעת הסרטנים שתקפה אותי אשתקד).

שלשום לעת זריחת החמה, חלמתי שאני בין הבולענים של סיווי ורשפים. מטלטלת בין חיים ומוות. הקצתי בבהלה. וניסיתי להבין ביני לביני מהו המסר המדוייק מן החלום שחלמתי זה עתה. לא ממש הגעתי למסקנה הגיונית. אך שמתי לב שהחלום לא מרפה ממני. ושמתי לב גם שהחלום פלש למציאות.

טרוטת עיניים יצאתי למרפסת ביתי. ולהפתעתי ראיתי עשרות סלעי בזלת זזים בטור עורפי מצד לצד. כל סלע אשר הונח במקום המיועד לו. השמיע אנחה קורעת לב.
"מעניין אם בונים פה קניון עתיר חנויות" חשבתי לעצמי בשמחה. ומתוך הבנה שזהו המצב לאשורו הסכמתי עם עצמי לקבל את הרעש הנוראי ללא ניד עפעף.

אך כמובן כל הארוע הסלחני מצידי היה ביום הראשון לתנודות הסלעים. ביום השני התעוררתי למשמע טרטור מקדחות רופא שיניים רק בעוצמות ובתהודות של פצצת אטום.

הפעם, ידעתי שלא חלום הוא זה. ושוב יצאתי למרפסת ביתי הלוהבת מחמסין טרום קיצי.
ושם ראיתי מכונות לרוב קודחות
בررررررررר....שורקות ששررررررررר.ומשפריצות את מי הכינרת לשווא
פוooooooooo...
הקדיחות באדמה ובמוחי נמשכות כבר מספר ימים. לעניות דעתי הקובעת. מישהו החל בפרוייקט כלשהו ונסחף לבניית משהו בלתי ברור אחר.
כבר מספר ימים ששטח הבור מול ביתי נראה כמו עיר חדשה בלתי ברורה. אנשי הרחוב השקטים על פי רוב. מסתובבים בפרצוף חמוץ על סף התפרצות מחלת עצבים קשה. איש לא ממש שומע את רעהו. מה שגורם לשכנים (השקטים בדר"כ) לדבר זה עם זה בצעקות ובתנועות ידיים.
כל אחד מנחש מהו המונומנט שיצא בסוף. ואני? מוטרדת רק מדבר אחד מתי תשוב לה שנת הצהריים המקודשת שלי?

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>

הוספת תגובה | חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...